

Recensie de Volkskrant

Gerard van Maasakkers weet in een ingetogen setting een ongelooflijk warme deken te breien met zijn publiek

De Brabantse troubadour brengt in *Solo* een selectie uit zijn rijke oeuvre van de afgelopen vijftig jaar.

Gerard van Maasakkers in 'Solo'.Bron Peter van Casteren

Kleine blote liedjes gaan het worden, zo zei de Brabantse troubadour Gerard van Maasakkers (76) in het *Eindhovens Dagblad*, over zijn nieuwe tourneevoorstelling *Solo*. In zijn eentje brengt hij vijf kwartier een intieme selectie uit zijn rijke oeuvre van misschien wel meer dan 180 liedjes, in de pure vorm zoals hij ze in die kleine vijftig jaar ooit heeft bedacht. Dus geen grootschalige orkestraties en geen opzwepende muzikale steun van bevriende bandleden zoals de Vaste Mannen of regisseur en echtgenoot Frank Cools (meestal op ukelele).

Alleen de vertellende zanger zelf, met twee gitaren, een kazoo (een soort kwetterend blaasfluitje), een ritmisch stemloopje en een elektronisch orgeltje. Voor het eerst probeert hij zelf de ukelele uit, maar hoe stoer ook dat iemand van in de zeventig publiekelijk iets nieuws probeert, de akkoorden klinken toch een tikje afgeknepen. En zijn lome rechterhand op dat keyboardje, ook een debuut, geeft *Noem me nog een keer Marie*, zijn prachtige ode aan zijn peinzende moeder, net iets slepends. Kippenvel blijft daardoor uit.

Maar Van Maasakkers weet uit die ingetogen setting wel een ongelooflijk warme deken te breien met zijn publiek. Moeiteloos smeedt hij alle meezingers tot een heerlijk koor. En voor de verwachtingen over zijn allergrootste meezinghit, *Hee goade mee*, de Brabantse kraker die volgend jaar zijn halve eeuwfeest viert, heeft hij een ludieke oplossing in petto.

Ook het voorlezen van een originele fanbrief sorteert effect. En met het citeren van een door ChatGPT gemaakte liedtekst ‘in de stijl van Gerard van Maasakkers’, laat hij zien, dat het niet voor niets menselijke kleinkunst is wat hij maakt, naakt, eerlijk, bezielde. Passend is dan ook het nummer *Water en lucht*, een ode aan het naturisme. Wie wil er dan niet dolgraag even mee skinnydippen.